

Spreek Heer, uw knecht hoort

Deze vrome uitspraak zouden we verwachten van een van de profeten of van vrome koningen. Toch wordt het van hen nergens vermeld. De uitspraak komt uit de mond van de priester Eli. In de eerste hoofdstukken van het boek Samuel is hij de priester die het gezag heeft over het gebeuren in de tempel van Silo. Daar was de ark van God ondergebracht.

Later, nadat de ark bij de Filistijnen dood en verderf had aangericht, werd deze ondergebracht in het huis van Abinadab. In 2 Samuel 6 wilde David de ark overbrengen naar Jeruzalem, de stad die hij tot zijn hoofdstad gemaakt had nadat hij deze op de Jebusieten veroverd had. Met een oponthoud van drie maanden vanwege de dood van Uzza kwam de ark tenslotte in Jeruzalem aan.

Had Eli ervaring met het spreken van God? Waarschijnlijk niet veel, want in 1 Samuel 3:1 staat dat het woord van God schaars was in die dagen, ook al wordt in 1 Samuel 2: 27-36 wel een toespraak van God tot Eli beschreven.

Maar de kleine Samuel had nog helemaal geen ervaring met het spreken van God, zo blijkt uit 1 Samuel 3:7. Als hij naar God wil luisteren moet hij afgaan op wat zijn leermeester Eli hem in 1 Samuel 3:9 voorhoudt: Je moet zeggen: ‘Spreek Heer, want uw knecht luistert’.

En is Samuel een goede leerling, die gehoorzaam doet wat hem voorgehouden wordt? Nee, hij zegt in 1 Samuel 3: 10: Spreek, want uw dienaar luistert.

Is Samuel eigenwijs en laat hij daarom het beleefde ‘Heer’ achterwege?

Ik denk van niet. Het zal te maken hebben met wat in 1 Samuel 3:7 gezegd werd: Samuel kende de Heer nog helemaal niet, en daarom kon hij hem ook niet met diens naam aanroepen.

Is dit mogelijk voor ons een les om niet te grote woorden te gebruiken. Dat we geen uitspraken moeten doen over iets waar we geen kennis van hebben, en zeker niet over God, van wie we eigenlijk niets weten dan wat geschreven is?

Lukas de Grootte, Augustus 2023